

Αυστηρό, κοφτό και «Σημιτικό», το βιβλίο του πρώην πρωθυπουργού έξυσε πηληγές σε συντρόφους και αντιπάλους

Τους έγραψε όλους...

Της ΚΑΤΙΑΣ ΜΑΚΡΗ

Η ιδέα της συγγραφής ενός βιβλίου-απολογισμού γεννήθηκε στον Κώστα Σημίτη πέρυσι τον Σεπτέμβριο. Κι ένα βράδυ, με ταξί ψαριού και κρασιού, το ανακοίνωσε στους στενούς του συνεργάτες.

Το πήρε, μάλιστα, τόσο ζεστά, ώστε τρεις μήνες μετά -τον Ιανουάριο- είχε στο μυαλό του και τον «καμβά» του τόμου, αφού πρώτα 65 στελέχη, πρώην υπουργοί και σύμβουλοι είχαν κληθεί και του ενεχείρισαν σημειώματα για την «εκσυγχρονιστική» διακυβέρνηση.

Ο πρώην πρωθυπουργός τούς ζήτησε να του γράψουν κι ένα παρασκήνιο ή ένα ξεχωριστό στιγμότυπο από τη θητεία τους. Όταν το ξανασκέφτηκε όμως, αυτά τα τελευταία «πικάντικα» σχόλια των συνεργατών του, τα πέταξε...

Προσωπικό κι εμπορικό

Αλλου είδους βιβλίο ήθελε να γράψει. Αυστηρό, κοφτό και σε πρώτο πρόσωπο. Όμως το αποτέλεσμα, που σε εμπορική επιτυχία συναγωνίζεται... τον Χάρι Πότερ (εξαντλήθηκαν ήδη 11.000 αντίτυπα κι έχουν παραγγελθεί άλλες 14.000), δεν πολυ-άρεσε στα πράσινα στελέχη που χωρίστηκαν σε δύο:

- Ακόμη και όσοι δημοσίως υπερασπίστηκαν την επιλογή του να διεκδικήσει το κοιμιάτι της ιστορίας που του αναλογεί, στο παρασκήνιο εξέφραζαν αμφιβολίες για τη σκοπιμότητα της έκδοσής του τώρα. Δηλαδή σε τόσο σύντομο χρόνο από την ανάληψη της προεδρικής ευθύνης απ' τον Γ. Παπανδρέου και την εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ.

Όσο για τους υπόλοιπους: Ο καθένας βρήκε ένα διαφορετικό λόγο για

να διαφωνήσει με την επιλογή του πρώην πρωθυπουργού:

- Ο Γερ. Αρσένης γιατί (απ' τα συμφρασζόμενα) προκύπτει ότι ο Κ. Σημίτης ως πρωθυπουργός δεν τον περιέβαλε ποτέ με την εμπιστοσύνη του.

- Ο Μιχ. Χρυσόχοϊδης γιατί θεωρεί ότι τα σκάγια (για την απώλεια των εκλογών στην διάρκεια της προεκλογικής περιόδου) πήραν και τον ίδιο ως -τότε- γραμματέα του κινήματος.

- Οι παλιοί «σημιτοφύλακες» υπουργοί διαμαρτύρονται γιατί ο πρώην πρωθυπουργός περιορίζεται σε μια απλή αναφορά του ονόματός τους και δεν βρήκε να γράψει γι' αυτούς ούτε μια καλή κουβέντα για το έργο τους.

- Οι πρώην συνεργάτες του (υπουργοί και σύμβουλοι, όπως είναι οι Γ. Δρυς, Χρ. Πάχτας, Γ. Ζαφειρόπουλος, Θ. Τσουνάτος, Μιχ. Νεονάκης, Γ. Πατσαγιάς), που χάθηκαν εν μια νυκτί από το προσκήνιο για διαφορετικούς ο καθένας λόγους, αφού μέσω του βιβλίου περιμέναν την ηθική αποκατάστασή τους. Αντ' αυτού πήραν ένα αντίτυπο με προσωπική (τυπική) αφιέρωση.

- Οι παλιοί «προεδρικοί» (Ακης, Παναγιωτακόπουλος, Κατσέλη) διαφωνούν γιατί παραδοσιακά διαφωνούσαν με τις πολιτικές επιλογές του.

- Όσο για τον Κ. Λαλιώτη: Η δικτατορία του αποδεικνύεται και μόνο από το γεγονός ότι Τρίτη ήταν στην Αθήνα, Πέμπτη ήταν στην Αθήνα

και έλειψε μόνο την Τετάρτη στα Δολιανά. Την ημέρα δηλαδή της παρουσίας του βιβλίου.

Οι συνεργάτες του Κ. Σημίτη απαντούν με σαφήνεια στις επικρίσεις: «Αν έγραφε μία καλή κουβέντα για έναν, θα έπρεπε να γράψει για όλους. Και σίγουρα δεν ήταν μια αγιογραφία στελεχών ο στόχος του».

Ποιος ήταν πραγματικά; «Για τον Κ. Σημίτη, ο ευρωπαϊκός εκσυγχρονισμός της χώρας είναι το άπαν. Είναι φορέας αυτών των ιδεών και τις υπερασπίζεται με κάθε τρόπο. Δεν θέλει να κάνει κακό στον Γιώργο, αλλά δεν υποχωρεί και στις απόψεις του». Με όποιο κόστος. Γιατί τις αντιδράσεις τις περιμένε. Πώς αποδεικνύεται;

Απ' το ότι «μαλάκωσε» δύο -πολύ σκληρά γραμμένα στην αρχή- κεφάλαια στο βιβλίο: Αυτό που αναφέ-

ρεται στον Τ. Παπαδόπουλο και στο κυπριακό «όχι» στο σχέδιο Ανάν, αλλά κι εκείνο που αφορά τη στάση πολλών «πράσινων» στελεχών στην κρίση με την Εκκλησία και στην απουσία τους από την πρώτη γραμμή της μάχης: «Αλλιώς ξεκίνησαν, αλλιώς γράφθηκαν αυτά τα κεφάλαια. Όλα τα υπόλοιπα τα άφησε συνειδητά», επιμένουν όσοι ξέρουν.

Το βιβλίο, άλλωστε, το επιμελήθηκε ο ίδιος. Λέξη-λέξη, σελίδα-σελίδα. Στο διαρκές «γράψε-σβήσε» βοήθησαν με σκέψεις και απόψεις οι λίγοι που ακούει και εμπιστεύεται: Ν. Θέμελης, Τ. Γιαννίσης, Σωκ. Κοσμίδης, Ν. Χριστοδουλάκης, Τηλ. Χυτήρης.

Συντηρητικός και μετρημένος

Ουδείς εξ αυτών -συμπεριλαμβανομένου και του ίδιου του πρώην πρωθυπουργού- περίμενε αυτή την απήχηση του βιβλίου. Ο εκδοτικός οίκος έβγαλε μόνο 5.000 αντίτυπα που εξαντλήθηκαν την πρώτη ημέρα, ενώ -αν κι είχαν σταλεί πάνω από 1.000 προσκλήσεις- ο Κώστας Σημίτης απέρριψε την ιδέα της παρουσίασης του συγγράμματος στο Μέγαρο Μουσικής και ζήτησε να κλειστεί μια περιορισμένων θέσεων αίθουσα στο Μουσείο Μπενάκη, φοβούμενος ότι δεν θα υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση πολιτών.

Τελικά, ολόκληρο το κτίριο αποδείχθηκε μικρό για το κόσμο που συνέρευσε εκεί. Ενδεικτικό της προσέλευσης: Ο εκδοτικός οίκος («Πόλις») είχε προς διάθεση 1.000 βιβλία, το βράδυ της παρουσίασης, εκ των οποίων πουλήθηκαν όλα! Ετερο: Ο Κ. Σημίτης ανέμενε μια χαλαρή «ουρά» στο γραφείο του το διάδρο της υπογραφής βιβλίων για τον κόσμο (την Πέμπτη πρωί) και τελικά συνωστίστηκαν απ' έξω πάνω από 200 Αθηναίοι.

Είναι βέβαιον πως τα χρήματα απ' τα πνευματικά δικαιώματα ήταν το τελευταίο που ενδιέφερε τον πρώην πρωθυπουργό, όταν του μίληκε η ιδέα για το βιβλίο. Πλην, όμως, για την ιστορία να αναφέρουμε ότι δικαιούται το 15% από κάθε αντίτυπο που πωλείται προς 20 ευρώ...

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
1996-2004